

Nieuwsfeitjes

Jaargang 5 No 6. 20 mei 2019

Een gesprek met Tiny Tol Kes van de Moedige Moeders Volendam

Voor drugsverslaafde kinderen is er al vele jaren hulpverlening, maar voor hun ouders niet. De stichting Moedige Moeders doe daar wat aan.

In de jaren negentig in Volendam Tiny Tol Kes, voorzitter aldaar en vice voorzitter van de landelijke organisatie vertelt over schuldgevoel. Ze worden steeds jonger; we geven nu al voorlichting in groep acht.

Mijn man was verslaafd aan alcohol en cocaïne.

Na veel kommer en kwel is hij gestopt en terechtgekomen bij de AA in Volendam. Hij zag dat cocaïneverslaving een steeds groter probleem werd, maar dat werd toen niet serieus genomen.

Mijn man zei: ik begin zelf een hulpgroep.

Vanaf 1994 werkte hij met verslaafde jongeren, en ik met ouders.

Zo kwamen we in contact met Gary Kok, in Volendam de oprichtster van Moedige Moeders. Zij vond dat we de barricades op moesten en zocht de pers op.

Daar was de gemeente niet blij mee want het was niet goed voor de naam van Volendam.

Later kwamen ze erachter dat we gewoon gelijk hadden en dat het een serieus probleem was. Ik had contact met zo'n veertig moeders. Gary had ook een netwerk, en zo konden we een vuist maken naar de gemeente. We hadden een ruimte nodig, wilden activiteiten en trainingen organiseren, en daar hadden we subsidie voor nodig. Sinds 2004 is de gemeente er bij betrokken; nu is er een goede samenwerking.

Ik vermoed wat

In het begin wil je als ouder niet geloven dat j'ouw kind zoiets overkomt.

Ik zeg: luister naar je moedergevoel, want je voelt het altijd als er iets mis is, je voelt het eerder dan dat je het ziet. Achteraf bevestigen ze dat ook.

Sommige ouders komen hier en zeggen: Dat het geen kwaad kan.

Dan horen ze verhalen van anderen, en beseffen: we hebben een probleem. We leren ouders welke signalen er zijn dat hun kind drugs gebruikt.

Een belangrijk signaal bij scholieren is dat de cijfers ineens slechter worden.

Vluchtgedrag is ook een signaal, jou niet meer in de ogen kijken, binnenkomen en zeggen: ma, ik ga meteen naar boven. Onverschilligheid, emotioneel gedrag.

Uitgaan naar een feest en nuchter terugkomen dat klopt natuurlijk niet, dan is er wat anders gebruikt dan alcohol en zijn er drugs in het spel.

Wat ook gebeurt: een puber heeft al te veel gedronken, wordt ziek, en dan zegt iemand: neem even een lijntje, dan kun je meer drinken met coke kun je veel meer drinken.

En dan heb je dus zowel een alcohol- als een cokeprobleem.

Ik vermoed wat.

Dan horen ze verhalen van anderen en beseffen: we hebben een probleem. We leren ouders welke signalen er zijn dat hun kind drugs gebruikt. Een belangrijk signaal bij scholieren is dat de cijfers ineens slechter worden. Vluchtgedrag is ook een signaal, jou niet meer in de ogen kijken, binnenkomen en zeggen: ma, ik ga meteen naar boven. Onverschilligheid, emotioneel gedrag. Uitgaan naar een feest en nuchter terug komen dat klopt natuurlijk niet, dan is er wat anders gebruikt dan alcohol en zijn er drugs in het spel. Wat ook gebeurt: een puber heeft al te veel gedronken, wordt ziek, en dan zegt iemand: neem even een lijntje, dan kun je meer drinken met coke kun je veel meer drinken. En dan heb je dus zowel een alcohol- als een cokeprobleem.

Tegenwoordig zijn het veel pillen die worden gebruikt. Kinderen horen de overheid zeggen dat het geen kwaad kan.

Met name D66 zou graag xtc-winkels openen, om het uit de illegaliteit te halen.

Wij vinden dat een verkeerd signaal naar de jeugd.

Hoe kunnen wij nou voorlichting geven als de staat het goed vindt? Misschien raak je aan xtc niet zo snel verslaafd, maar je hebt wel de hersenschade. Met softdrugs had je dezelfde discussie.

Gelukkig komen er nu onderzoeken naar buiten hoe slecht het is, bijvoorbeeld dat wietgebruik psychoses veroorzaakt. Ze zouden eens moeten uitzoeken wat dit de samenleving echt kost.

De telefoontjes en mailtjes die we krijgen uit het hele land het is schrikbarend.

Men zegt: bij ons is het net zo erg als bij jullie.

Hele dorpen kampen met verslavingsproblemen van Friesland tot Limburg.

Opvang

Voor de verslaafden waren er overal luxe klinieken; voor de familie was er niets.

Nu komt daar verandering in. We hebben geen toverstokje waarmee je een verslaving oplost. We werken vooral ondersteunend.

We willen allereerst de moeder kalmeren.

De koffie staat klaar en ouders kunnen hun verhaal doen. We bekijken hoe ernstig het is, en werken daarbij met een psycholoog. Ouders komen vaak huilend binnen, en na een week of zes lachen ze toch weer een beetje. Er ontstaat een saamhorigheidsgevoel.

Het is belangrijk om te weten dat verslaving blijvend is; ook al is je kind weer clean er kan een terugval zijn. Jongeren krijgen te horen dat ze nooit meer zullen kunnen drinken of gebruiken, en dat valt niet mee. Veel jongeren willen dat ook niet en gaan het toch weer proberen.

We sturen ze vaak naar een kliniek van Yes We Can, een goede instelling voor tieners en jongeren met verslaving.

Het gaat om een opname van tien weken.

Dan worden alle problemen aangepakt, niet alleen de verslaving.

Het kan gaan om ADHD, problemen in het gezin, gedragsstoornissen noem maar op.

Wees als ouders geen kuddedieren en zeg 'nee'

De opvoeding mag wel wat strenger worden. Ik ben opgegroeid in de jaren zestig, groot gezin, niet veel aandacht, en de boodschap was: als je, je kind maar liefde geeft. Daarna had je een welvaarts generatie: alles moet kunnen.

Ik hoop dat, dat nu kentert. Bij jongere ouders zien we dat al gebeuren. Ze houden hun kinderen meer in de gaten, gaan alle voorlichting af en bieden hun kinderen meer structuur. Die generatie heeft alles gezien. Die weet wat er te koop is, en hoe groot het probleem.

Steeds jonger

Altijd tref je bij de ouders schuldgevoelens aan.

We beginnen ermee om die weg te nemen.

Een kind weet best wat goed en kwaad is, er is genoeg informatie.

Ouders weten er vaak te weinig van. Daarom geven we voorlichting, en zeggen: ga op internet en zoek het uit. Ook tegen jonge ouders zeggen we: zorg ervoor dat je van alles op de hoogte bent.

Hoe eerder ouders met het probleem komen, hoe groter de kans op een succesvolle behandeling. Als een verslaving kort heeft geduurd, hoeft die niet blijvend te zijn. In het begin ging het vooral om verslaafde twintigers, maar ze worden steeds jonger: twaalf, dertien jaar.

We geven nu al voorlichting in groep acht.

In Volendam wordt nu veel aan preventie gedaan, bijvoorbeeld door het actieplan LEF, ook bekend als het IJslandse model. Dat gaat over drie dingen: beter handhaven, dus dat er onder de 18 echt geen alcohol wordt geschonken; het aanbieden van meer activiteiten in het weekend zodat de jongeren niet 'op de Dijk' aan het drinken slaan. En meer betrokkenheid van de ouders.

Er zijn nu veel 'zitjes': thuis voordrinken in groepjes omdat ze onder de 18 niet de kroeg in mogen. Helaas is er een grote groep ouders die dat goed vindt; ze zijn bang dat hun kind anders geen vrienden overhoudt.

Er is groepsdruk onder de ouders en onder de kinderen. Daar richten wij ook onze voorlichting op: wees geen kuddedier en zeg 'nee'. Zo'n kind vindt wel weer kinderen die ook niet mogen gebruiken.

In 2008 in door de Moedige Moeders Volendam het boek : COKE PUNT uitgegeven.

Gary kok en Marlou Roossink en Janneke Schoonhoven schreven dit boek en het werd een best-seller.

Nu na 11 jaar is nog nog steeds verkrijgbaar bij Bol.com voor de speciale prijs van € 5,-.

Het boek COKE PUNT verslaafd aan je kind, verteld wat het betekent als je als moeder ontdekt dat je kind verslaafd is. Hoe ga je om met de leugens, de twijfels en de teleurstellingen? Gary Kok (1950) vertelt in COKE PUNT hoe haar zoon Ruud meer en meer van haar vervreemdt en ze steeds meer achter de feiten blijkt aan te lopen.

Ruud Hansen (1980) verhaalt over de depressies en de druk van de dealer, zijn zelfmoordpoging en het gebruik van geweld. Hoe h=ging hij om met het schuldgevoel en lukte het hem om clean te blijven?

Gary vond dat ze te weinig gehoord werd door de instanties en richtte in 2004 de zelfhulpgroep Moedige Moeders op in haar geboortedorp Volendam. Ze kreeg hiervoor het Nationaal Compliment uitgereikt uit handen van Prinses Maxima.

**Moedige Moeders Landelijke bijeenkomsten in het NBC gebouw
Nieuwegein zijn op zaterdag 16 november 2019.**

Iedereen is welkom, maar graag aanmelden.